

ЖЕНЕ НА ДОМАЋЕМ ФРОНТУ

Први светски рат

Велики рат није случајно тако назван. Обележен је био: дуготрајношћу, масовношћу, глобалношћу. Укупан број војних и цивилних жртава није познат, рачуна се да је око 37 милиона људи страдало - више од 15 милиона мртвих (од тога 6.5 милиона цивилних жртава) и 22 милиона рањених. Само у Француској је после рата остало 650.000 удовица. У рату нису страдали само војници. Ништа мање храбре и пожртвоване нису биле ни жене које су остале код куће.

Ратне куме

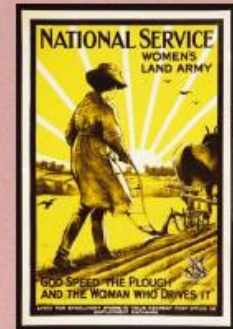
Да би колико-толико олакшали живот војника у рововима, већ 1915. године у Француској је основано удружење "добрих мајки рата" (mairaines de guerre). Жене и девојке, "ратне куме", одржавале су преписку, понекад су слале и пакете, са војницима на фронту (са онима који су изгубили породицу или нису имали некога ко би им писао), да би их морално, психички и емоционално охрабриле.

Невидљиви отац

Немачки плакат

Плакат за регрутовање женске пољопривредне војске 1917.

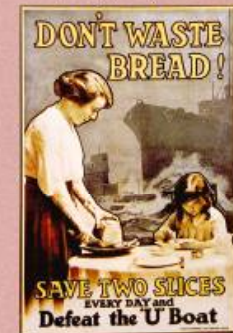
Привремена еманципација

Током Првог светског рата жене су, заједно са старима и децом, попуниле око пет милиона радних места која су остала упражњена регрутацијом мушкараца. Одмах после објаве рата, 16. августа 1914. године, француска влада позивала је жене на добровољну мобилизацију. Више од 900.000 жена одмах се пријавило за рад на, до тада, мушким пословима. Око 100.000 жена укључило се у сеоске радове. Са пуним правом француске жене добише атрибут "бранилаца" (patron) и "чуваара" (guardian). За рад у Црвеном крсту мобилисано је 68.000 медицинских сестара и 70.000 волонтерки.

У Британији је 1918. године више од 113.000 жена директно радило у пољопривреди - Женска пољопривредна армија (Women's Land Army), а у индустрији на мушким пословима било је ангажовано око милион радница.

Велики рат дао је могућност женама да се покажу у једном сасвим другачијем друштвеном и породичном статусу од онога који су имале до тада. Неки сматрају да је то била само "привремена еманципација".

Међутим, Први светски рат се може сматрати кључним догађајем у општем унапређењу вредновања друштвеног положаја жена у 20. веку.

Чувајте хлеб, сачувајте два парчета дневно и победићемо U-Boat подморнице

Радна снага

Британке на физичким пословима

Кондуктерке у Француској

Жене у Немачкој у реду за хлеб

На француским пољима

На крају рата премијер Британије Дејвид Лојд Џорџ је изјавио: "Било би потпуно немогуће успешно водити рат да није било вештине, жара и ентузијазма жена и успеха индустрије у којој су оне радиле".

